

ABSTRAKT

Objektom skúmania našej práce bol židovská pamäť a identita v súčasnej talianskej literatúre. V práca je rozdelená do dvoch častí. Prvá teoretická časť sa v svojom historickom úvode zaoberá stručným priebehom Shoah v Európe. Ide o krátke predstavenie európskej situácie. Práca ďalej pokračuje konkrétnejším predstavením koreňov antisemitizmu v Taliansku, jeho pokračovanie až do roku 1945 a opisom situácie po roku 1945. V ďalšej kapitole sa venujeme vzťahu pamäti a literatúry. Aké sú spôsoby spomínania a aký je vzťah pamäte a Shoah. Následne sa zaoberáme komplexnosťou židovskej identity a spôsobom ako na ňu býva nahliadané. V ďalšej kapitole predstavíme medajlónky jednotlivých autorov, ktorých dielam sa budeme venovať v časti praktickej. Druhá praktická časť práce je rozdelená do dvoch hlavných kapitol. Prvá sa venuje problému hľadania identity v troch dielach od Alessandra Piperna *Con le peggiori intenzioni*, Eleny Loewenthal *Lo strappo nell'anima* a Silvie Ballestry *La seconda Dora*. Druhá hlavná kapitola sa venuje tendenciam, ktoré u jednotlivých autorov prevládajú – zabúdanie vs. spomínanie. Kapitola je rozdelená do dvoch podkapitol, ktoré sa venujú špeciálne pohľadu 2. a 3. generácie. Samostatne stojí podkapitola venovaná špecifickému náhľadu Eleny Loewenthal v diele *Conta le stelle se puoi*. Výsledkom tejto analýzy sú individuálne závery v súvislosti s problematikou identity a pamäti u súčasných talianskych autorov. Aký je obraz súčasného talianskeho žida a aké formy a spôsoby spomínania prevládajú v talianskej literatúre.